

kunne antages at blive forringede, erholde et passende Afslag i deres Fordebogsafgifter.

I Hensyn til denne allerhøieste Resolution er der derefter, da de tvende Gaarde, hvoraf Fæstegaarden Hussegaard bestaaer, i Aarene 1851 og 1858 bleve fæstede, ved Udstedelsen af Fæstebrevene til de nye Fæstere taget fornuftigt Forbehold med Hensyn til de omtalte Trøer, idet det udtrykkelig er blevet bestemt, at de tiltrædende Fæstere ikke skulle have nogen Andeel i de Leieafgifter, som fortiden svares af Trøerne, hvorimod bemeldte Afgifter ville være at indbetale i Fordebogskassen paa Færøerne.

Efterat Trøerne saaledes ere blevne endelig adskilte fra Hussegaard, er det kommet under Overveielse, om man ikke, istedetfor at gaae den i bemeldte allerhøieste Resolution fastsatte Veie, at overdrage Trøerne til Besidderne i sædvanligt Livsfæste mod en passende aarlig Afgift til Fordebogskassen, snarere burde søge Forholdet ordnet paa en af de Maader, som var foreslaaet i det af nogle Færinger til Rigsdagen i Aaret 1850 indgivne Andragende om Trøerforholdets Ordning overhovedet, nemlig saaledes at Trøerne enten overdroges Besidderne til fuldkommen Eiendom eller til Arvesfæste med Ret til at sælge og pantsætte. Af disse Overdragelsesmaader har man anseet Overdragelse til Selveiendom for den i alle Henseender hensigtsmæssigste Form, hvorunder disse Jordstykker kunne overdrages til Indvaanerne i Thorshavn. Arvesfæste med Ret til at sælge og pantsætte er hidtil aldeles ubekendt paa Færøerne, og at overdrage Trøerne til deres nuværende Besiddere i sædvanligt Livsfæste, hvorved maa forstaaes det Fæsteforhold, som er det sædvanlige paa bemeldte Der, nemlig Fæste paa Besidderens og hans Enkes Livstid med fortrinlig Afgang for Fæsterens ældste Søn til at faae Fæste efter Faderen, er af flere Grunde efter de bestaaende Forhold mindre hensigtsmæssigt. Foruden at de omhandlede Trøer nemlig for Størstedelen enten besiddes af Flere i Forening eller ere saa smaa, at de i og for sig aldrig vilde kunne blive af nogen som helst Betydning til selvstændig Jordbrug, maa det bemærkes, at det nævnte Fæsteforhold ikkun finder Sted paa det Staten tilhørende matriculerede Fordegods; Bortfæstning af umatriculerede Jorder, som de heromhandlede, hen-

des ikke paa Færøerne og man vilde derfor mangle enhver Norm, hvorefter Indfæstning og Fæsteafgiften for disse Jorder kunne bestemmes. Den Rettighed, som Besidderne ved et saadant Fæsteforhold vilde erholde, vilde heller ikke sætte dem istand til med den fornødne Frihed at kunne disponere over Jorden, og det vilde navnlig blive dem vanskeligt at faae Trøerne ordnede i større eller mindre samlede Brug, eftersom Omstændighederne maatte gjøre det ønskeligt, og den Rytte, som Beboerne vilde kunne drage af disse Jorder, vilde som Følge heraf betydelig blive indskrænket. Hertil kommer endelig, at Indvaanerne i Thorshavn, naar de kun skulde have de omhandlede Jorder i sædvanligt Fæste, i Virkeligheden vilde erholde mindre, end de nu have; hidtil have de nemlig i Tillid til den Hensigt, hvori den allerhøieste Resolution af 30te Marts 1831 er givet, tildeels anseet sig som Eiere af Trøerne, og som saadanne berettigede til at sælge disse, imod hvilke Handeler der ingeninde har været gjort Indsigelse, hverken fra det Offentliges eller fra Hussegaardsbøndernes Side. Man har betragtet dette Salg ikke som et Salg af Jorden, men som et Salg af den Leierettighed, som Sælgeren besad, og den nye Besidder har derfor, uden at der er bleven oprettet nogen ny Leiecontract med Hussegaardsbønderne, svaret den Leieafgift, som Sælgeren havde paataget sig at erlægge.

Af disse Grunde maa det ansees rigtigst, at de omhandlede Jordstykker overlades de af Thorshavns Indvaanere, der nu besidde dem, til fri Eiendom, men da dette kun kan skee ifølge Lov, er nærværende Udkast blevet udarbejdet i Justitsministeriet og derefter forelagt Lagthinget, der eenstemmig har vedtaget samme med nogle enkelte Forandringer, der nedenfor ville blive nærmere omhandlede.

Med Hensyn til Lovudkastets enkelte §§ bemærkes følgende:

ad §§ 1 og 2.

Det er blevet anseet som en Selvfølge, at det maa være en frivillig Sag, om de nuværende Besiddere af Trøerne ville have Selveiendom eller ikke, og skjøndt det ikke er rime-